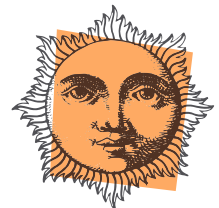
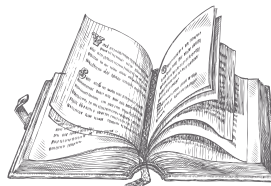
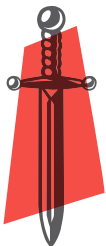
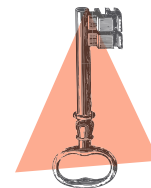
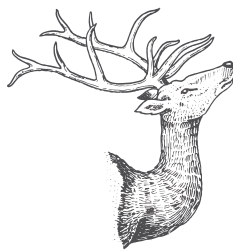
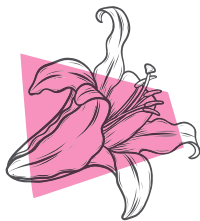
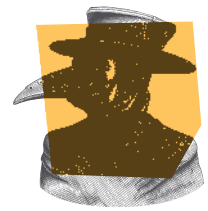
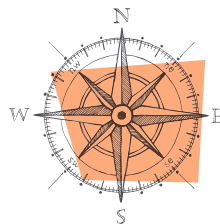

szkoła podstawowa **7-8**

LEKSYKON

lektur i wierszy

GREG
WYDAWNICTWO EDUKACYJNE

Prezentujemy **najważniejsze lektury w pigułce**, czyli *Leksykon lektur i wierszy!*

Książka zawiera wszystkie najpotrzebniejsze treści dotyczące lektur obowiązkowych w klasach 7 i 8 szkoły podstawowej, przedstawione w niezwykle czytelny sposób, wzbogacone materiałem ilustracyjnym.

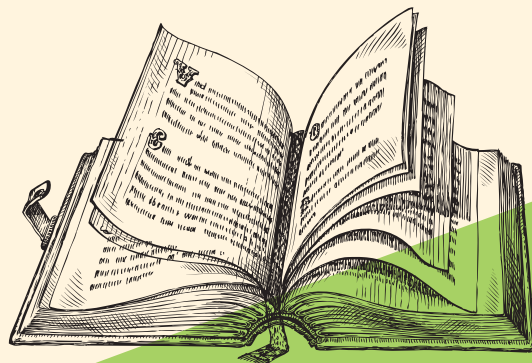
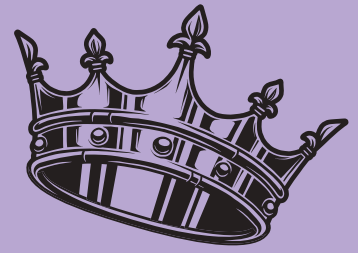
LEKSYKON ZAWIERA:

- wyczerpujące biografie autorów
  - niezbędne streszczenia lektur
  - plan wydarzeń, przedstawienie bohaterów, omówioną problematykę każdej z lektur
  - „pewniaki na teście” wskazujące najważniejsze wiadomości
  - pełne interpretacje wierszy
  - opracowania lektur uzupełniających
- można znaleźć na stronie:
lekturyuzupelniajace.greg.pl/leksykon78
lub pod kodem QR

Całość pozwoli opanować najważniejsze wiadomości o lekturach, wskaże nowe konteksty kulturowe i będzie **nieoceniona przy nauce do egzaminu ósmoklasisty!**

LEKSYKON

lektur i wierszy

Autorzy:

Jakub Bączyński, Olga Gradoń, Adam Karczewski, Anna Kremiec, Jakub Matusiak, Damian Molicki, Izabela Nałódka, Agnieszka Nawrot, Karolina Rymut, Dorota Stopka, Lucyna Szary, Aldona Szóstak, Joanna Tomasiak, Weronika Widzińska, Barbara Włodarczyk, Maria Zagnińska, Kamila Zawadzka

Redakcja i korekta:

Agnieszka Antosiewicz, Karolina Rymut-Kościelniak, Maria Zagnińska, Julia Żak

ISBN 978-83-8186-098-7

Wydanie I

© Copyright by Wydawnictwo GREG® Sp. z o.o.

Wydawnictwo GREG®

ul. Klasztorna 2B

31-979 Kraków

tel. (12) 680 15 50

www.greg.pl

Księgarnia internetowa: www.greg.pl

Znak firmowy GREG® zastrzeżony w Urzędzie Patentowym RP.

Wszystkie prawa zastrzeżone.

Żadna część niniejszej publikacji nie może być reprodukowana lub przedrukowana bez pisemnej zgody Wydawnictwa GREG®.

Okładka: Aleksandra Zimoch

Wykorzystano ilustracje: Alexander_P; Arthur Balitskii; AVA Bitter; Channarong Pherngjanda; chronicler; DGIM studio; Hein Nouwens; Irina Kryvets; LoveDesignShop; MoreVector; Morphart Creation; Oleh Ustinov; Olga Korneevea; Rawpixel.com; SUTAT TAJUMPA; Very_Very; Vlada Young / Shutterstock.com

Projekt typograficzny i skład: Adam Kałuża

Ilustracje i zdjęcia: Lemercier Rosé-Joseph, Fajans Maksymilian, Portret Aleksandra Fredry, 1852–1862, właściciel obiektu: Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie, wprowadzono zmiany, domena publiczna 1.0, s. 19; Edward Knapczyk, Portret pastelami Sławomira Mrożka, autor: Edward Knapczyk, wprowadzono zmiany, CC BY-SA 4.0, s. 79; William Turner, The Burning of Rome, 1834–1840, autor: Didier Descouens, nie wprowadzono zmian, domena publiczna (Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 International), s. 105; Mariusz Kubik, Stanisław i Anna Barańczakowie, fotografia, 1995, autor: Mariusz Kubik, wprowadzono zmiany, licencja CC BY-SA 2.5, s. 171; Andrew Stevovich, obraz olejny Popcorn, 2008, autor: Andr.V.S., nie wprowadzono zmian, CC BY-SA 3.0, s. 172; Andrew Stevovich, obraz olejny Interior with Nadine, 1992, autor: Andr.V.S., nie wprowadzono zmian, CC BY-SA 4.0, s. 175; Tytus Maleszewski, Jan Kochanowski wg rys. Tytusa Maleszewskiego, XIX w., autor: Tytus Maleszewski, wprowadzono zmiany, CC BY-SA 4.0, s. 188; Jan Matejko, Jan Styfi, Jan Kochanowski nad zwłokami Urszulki, 1862, autor: Jan Matejko, nie wprowadzono zmian, CC BY-SA 4.0, s. 195; Thomas Rowlandson, The Harmonic Society, 1810, autor: Thomas Rowlandson, wprowadzono zmiany, CC0, s. 204; Artur Pawłowski, Czesław Miłosz, polski poeta i prozaik, laureat nagrody Nobla w dziedzinie literatury, 1999, autor: Artur Pawłowski, wprowadzono zmiany, CC BY-SA 4.0, s. 227; Ivan Shishkin, Las bukowy w Szwajcarii, 1863–1864, autor: Ivan Shishkin, nie wprowadzono zmian, domena publiczna (PD-Art), s. 230; Mariusz Kubik, Wisława Szymborska, polska poetka i zdobywczyni Nagrody Nobla, 2009, autor: Kmarius, wprowadzono zmiany, CC BY 3.0, s. 245; Mariusz Kubik, Jan Twardowski, polski poeta i katolicki ksiądz, 1999, autor: Kmarius, wprowadzono zmiany, CC BY 2.5, s. 252

Ermakova Marina, s. 121; Katflare, s. 81; Nitr, s. 211 / Shutterstock.com

Pozostałe ilustracje: domena publiczna

Spis treści

I. Lektury obowiązkowe 7

Karol Dickens	9	Antoine de Saint-Exupéry	82
Opowieść wigilijna	10	Mały Książę	83
Aleksander Fredro	19	Henryk Sienkiewicz	98
Zemsta	20	Quo vadis	99
Aleksander Kamiński	31	Latarnik	120
Kamienie na szaniec	32	Juliusz Słowacki	127
Adam Mickiewicz	42	Balladyna	128
Dziady cz. II	43	Melchior Wańkowicz	139
Pan Tadeusz	53	Wagary (reportaż z książki Tędy i owędy)	140
Sławomir Mrożek	79	Stefan Żeromski	145
Artysta	80	Szyfrowe prace	146

II. Wiersze..... 167

Bogurodzica	169	Dusza Pana Cogito	184
Stanisław Barańczak	171	Kamyk	184
Łzy w kinie	172	Modlitwa Pana Cogito – Podróżnika ...	185
Pan tu nie stał	173	Pan od przyrody	186
Spójrzmy prawdzie w oczy	174	Sprawozdanie z rajy	187
Wypełnić czytelnym pismem	175	Jan Kochanowski	188
Konstanty Ildefons Gałczyński	177	Czego chcesz od nas, Panie	189
Małe kina	178	Fraszki (wybór)	190
Rozmowa liryczna	178	Na dom w Czarnolesie	191
Spotkanie z matką (fragment)	179	Na lipę	191
Zaczarowana dorożka	180	O doktorze Hiszpanie	192
Marian Hemar	181	O żywocie ludzkim	192
Kiedy znów zakwitną białe bzy	182	Pieśń świętojańska o Sobótce (fragmenty)	193
Jak całować, to ułana!	182	Treny (wybór)	194
Nikt, tylko ty	182	Tren I	195
Zbigniew Herbert	183	Tren V	196

Tren VII	197	W Weronie	233
Tren VIII	198	Maria Pawlikowska-Jasnorzewska	234
Ignacy Krasicki	199	Miłość [Nie widziałam Cię...]	235
Bajki (wybór)	200	Miłość [Wciąż rozmyślasz]	235
Czapla, ryby i rak	200	Ranny ptak	236
Lis i osieł	200	Aleksander Rymkiewicz	237
Mądry i głupi	201	Dom zwierząt	238
Potok i rzeka	201	Zima zimie nierówna	239
Przyjaciele	201	Juliusz Słowacki	240
Ptaszki w klatce	202	Smutno mi, Boże! (Hymn o zachodzie słońca)	240
Wół i mrówka	202	Testament mój	241
Żółw i mysz	202	Jan Sztaudynger	243
Hymn do miłości ojczyzny (Święta miłości kochanej ojczyzny...)	203	Doświadczenie	244
Pijaństwo	204	Fraszka idealistyczna	244
Żona modna	205	Pierwsze pytanie	244
Stanisław Jerzy Lec	207	Prawda o spełnieniu	244
Aforyzmy	208	Wisława Szymborska	245
Bolesław Leśmian	209	Cebula	246
Dziewczyna	210	Koniec i początek	246
W malinowym chruśniaku	211	Nic dwa razy	247
Jerzy Liebert	213	Radość pisania	248
Uczę się ciebie, człowieku....	214	Julian Tuwim	249
Jeździec	214	Przy okrągłym stole	250
Adam Mickiewicz	216	Wspomnienie	251
Niepewność	216	Jan Twardowski	252
Reduta Ordona	217	Fraszki (wybór)	253
Stepy akermzańskie	220	Nie łabędzi śpiew	253
Śmierć Pułkownika	221	Ratunek	253
Świtezianka	223	Z bliska	254
Czesław Miłosz	227	Podziękowanie	254
Który skrzywdziłeś	228	Spieszmy się	255
Miłość	229	Sprawiedliwość	256
Piosenka o końcu świata	229	Zaufałem drodze	257
Wyprawa do lasu	230	Kazimierz Wierzyński	258
Cyprian Kamil Norwid	231	Jestem jak szampan	259
Moja piosnka (II)	232	Zielono mam w głowie	260

Lektury uzupełniające

Miron Białoszewski

Pamiętnik z powstania warszawskiego

Agatha Christie

Karaibska tajemnica

Morderstwo w Orient Expressie

Lloyd C. Douglas

Wielki Rybak

Arkady Fiedler

Dywizjon 303

Ernest Hemingway

Stary człowiek i morze

Barbara Kosmowska

Połączana rybka

Zofia Kossak-Szczucka

Bursztyny

Karolina Lanckorońska

Wspomnienia wojenne

Bolesław Prus

Placówka

Zemsta

Éric-Emmanuel Schmitt

Oskar i pani Róża

Henryk Sienkiewicz

Krzyżacy

Sąd Ozyrysa

Nicholas Sparks

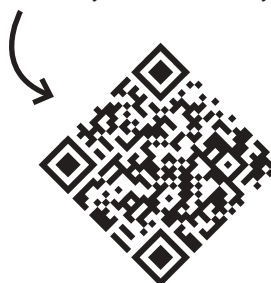
Jesienna miłość

Melchior Wańkowicz

Monte Cassino

Ziele na kraterze

**Opracowania tych lektur
znajdziesz tutaj!**

lekturyuzupelniajace.greg.pl/leksykon78

I.

Lektury obowiązkowe

Karol Dickens

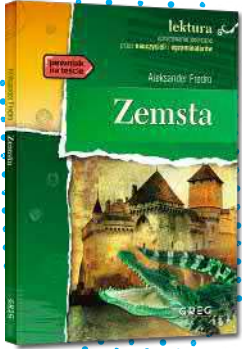
1812-1870

Biografia

Pisarz angielski, żyjący w latach **1812–1870**. Pierwszy utwór Dickensa, który zdobył niezwykłą popularność, nosił tytuł *Klub Pickwicka*. Jest to seria zabawnych i pogodnych opowiadań o kilku dżentelmenach podróżujących po Anglii i rozkoszujących się urokami życia, a szczególnie dobrym jedzeniem. W następnych powieściach: *Oliver Twist*, *Dawid Copperfield*, *Życie i przygody Nickolasa Nickleby* Dickens poruszył problem ludzi, a szczególnie dzieci, niesprawiedliwie skrzywdzonych przez los, które jednak dzięki dobrym ludziom i szczęśliwym zbiegom okoliczności zyskują szczęście. Osobną grupę utworów stanowią tak zwane opowieści gwiazdkowe: *Świerszcz za kominem* i *Opowieść wigilijna*. Dickens jest autorem wspomnień z podróży do Włoch i Stanów Zjednoczonych, a także powieści historycznych.

▲ Jeremiah Gurney, *Charles Dickens*,
fotografia, 1867–1868

w latach 1832–1833 *Zemsta*, którą wystawiono na scenie teatru lwowskiego w 1834 r. pod zmienionym tytułem *Zemsta za mur graniczny*. Powodem była rosyjska cenzura – samo słowo *Zemsta* mogło mieć wydźwięk zbyt wieloznaczny i sugerować treści polityczne (były to czasy zaborów, Lwów znajdował się w zaborze rosyjskim). Aleksander Fredro pisywał również bajki dla dzieci, utwory poetyckie i opowiadania.

▲ Polecamy wydanie z opracowaniem – pełen tekst lektury i najlepsze omówienie!

Zemsta

Geneza utworu

W 1828 r. A. Fredro ożenił się z Zofią z Jabłonowskich Skarbkową. Żona wniosła mu w posagu tzw. klucz korczyński z **połową starego zamku w Odrzykoniu**. Studiując dokumenty związane z historią świeżo otrzymanego majątku, Fredro natrafił na **akta procesowe właścicieli zamku odrzykońskiego** z pierwszej połowy XVII w.: Piotra Firleja i Jana Skotnickiego. Ich historia stała się inspiracją do napisania *Zemsty*.

Czas i miejsce akcji

Akcja komedii rozgrywa się **na początku XIX w.** Miejscem akcji jest podzielony na połowy stary zamek, znajdujący się gdzieś w Polsce – nie można dokładnie określić jego położenia. Te informacje są istotne dla reżysera spektaklu teatralnego, ale wymowa komedii jest ponadczasowa, uniwersalna i nie zależy od osadzenia jej w konkretnym kontekście historycznym ani konkretnej lokalizacji.

Bohaterowie

- ▶ **Cześniak Maciej Raptusiewicz** – bohater główny, jego nazwisko pochodzi od słowa „raptus” – ktoś gwałtowny, porywczy, łatwo wybuchający gniewem. Jest cześniakiem ziemskim (w dawnej Polsce cześniak dbał o piwnicę z alkoholami, a podczas uczt kładł przed królem potrawy) i prawnym opiekunem swej bratanicy, Klary, starym kawalerem, sąsiadem Rejenta. To krzepki, wysoki, dobrze zbudowany mężczyzna w średnim wieku, jest impulsywny, zapalczywy, nietrudno go rozgniewać, a wtedy staje się nieobliczalny. Cześniak to typ szlachcica – Sarmaty (Sarmata – szlachcic doby XVII i XVIII w. w Polsce, patriota wielbiący wolność, lekceważący obcokrajowców, człowiek odważny, pobożny i honorowy, waleczny, gospodarny, przy tym jednak zwykle o dość

Pewniak na teście

Pewniak na teście

ograniczonych horyzontach myślowych, uparty i skłonny do pieniactwa). Raptusiewicz jest gwałtowny i bywa nieokrzesany, ale sprawia wrażenie człowieka bardzo szczerego i prostolinijnego, niezdolnego do uknuć jakiegokolwiek intrygi.

- ▶ **Rejent Milczek** – bohater główny, jego nazwisko wskazywałoby na to, że jest człowiekiem spokojnym i łagodnym, w rzeczywistości to intrygant, który działa podstępnie i potrafi być bezwzględny nawet dla własnego syna, jednaka. W dawnej Polsce rejent był pracownikiem sądownictwa. Milczek jest **ojcem Waclawa**, właścicielem połowy zamku. To szczupły, drobny człowiek. Zwykle pochyla głowę i składa ręce na znak pokory. Na pozór cichy, skromny, pobożny, w rzeczywistości **sprytny, chytry, podstępny**, bardzo inteligentny, a przy tym wytrwały, uparty, opanowany, zawzięty, **obłudny, zamknięty w sobie**. Także religijność Rejenta jest równie pozorna, jak całe jego postępowanie. Dwa są podstawowe motory działania Rejenta: nienawiść do Cześnika i chęć pomnożenia majątku. Milczek to postać niesympatyczna: chciwiec, dorobkiewicz, hipokryta, traktujący całe otoczenie jak pionki, które on może dowolnie ustawiać.
- ▶ **Józef Papkin** – bohater drugoplanowy, postać wzięta z epoki stanisławowskiej (epoka panowania króla Stanisława Augusta Poniatowskiego), jego nazwisko jest znaczące – pochodzi od słowa „papka”, co w staropolszczyźnie oznaczało resztki pozostałe z jedzenia po czymś posiłku, szerzej pożywienie na czyjś koszt). **Szlachecki hulaka**, pieczeniarni (ubogi krewny zamieszkuje u bogatej rodziny w zamian za drobne domowe przysługi, cały jego majątek to angielska gitara, szabla o nazwie Artemiza i zastawiona kolekcja motyli), **tchórz, wesoly, pogodny „bawidamek”**. Typ samochwały, zdobywca kobiecych serc. Wyraża się w sposób wykwintny, ma talent poetycki. Bezwzględny wobec ludzi o niskiej pozycji społecznej, uniżony i uprzejmy względem ludzi zamożnych. **Interesowny i zakłamany**. Postać Papkina zbudowana jest jakby z dwóch osobowości: pierwsza – prawdziwa i druga – taka, jaką chciałby zaprezentować otoczeniu. Papkin prawdziwy to tchórz, kłamca, podstarzały lowelas, uzależniony od kaprysów Cześnika. Papkin wymyślony przez siebie to rycerz, nazywający sam siebie „lwem Północy”: odważny i szlachetny obrońca uciśnionych, światowy kawaler, podziwiany i kochany przez kobiety, swobodnie bujający po świecie.
- ▶ **Klara** – bohaterka drugoplanowa, **bratanica Cześnika**, pozostająca pod jego opieką, bardzo **kocha Waclawa**, nie pozwala mu się jednak wykraść. Jest osobą **rozsądną**.
- ▶ **Waclaw** – bohater drugoplanowy, typ zalotnego kochanka, zapewne jest przystojny, skoro w czasie studiów w Warszawie, udając księcia Rodosława, zdołał rozkocharać w sobie Podstolinę, a po powrocie do domu szybko zawrócił w głowie młodziutkiej Klarze; walczy o swoje szczęście, nie pozostawia losu swojemu biegowi, **odważny i przedsiębiorczy**.
- ▶ **Podstolina** – (nazwisko jej trzeciego męża, Podstolego), wdowa po trzech mężach i krewna Klary. Ładna, choć starzejąca się dama, pragnąca **zwać**

Pewniak na teście

Pewniak na teście

Pewniak na teście

Pewniak na teście

- ▶ **Gerwazy** – wierny sługa Horeszków, namówił Hrabiego do walki o zamek. Przez dwadzieścia lat żył nadzieją zemsty za zabicie Stolnika przez Jacka Soplicę, przez dwadzieścia lat pielęgnował w sobie nienawiść, by w końcu wymyślić i przeprowadzić zajazd na Soplicowo, czyli zbrojny najazd szlachty celem wyegzekwowania jakichś należnych praw. Pomysł nie był do końca zgodny z prawem, gdyż zajazdy należały do obyczajowości szlacheckiej – dotyczyły spraw, w których zapadł już wyrok sądu, lecz osoba, której dotyczył, nie chciała mu się podporządkować – w sprawie zamku zaś proces nadal się toczył. I ten człowiek, tak zatwardziały w swoich przekonaniach, potrafi wybaczyć Jackowi – mordercy Stolnika.
- ▶ **Protazy** – ostatni woźny trybunału, czyli osoba roznosząca pozwy. Jest wiernym sługą Sędziego.
- ▶ **Jankiel** – Żyd, karczmarz, patriota, z ogromnym szacunkiem traktuje generała Dąbrowskiego, nie jest gościem Sędziego, ale jego klientem. Mistrz gry na cymbałach.
- ▶ **Major Płut** – Polak, który dla pieniędzy i prestiżu służy w rosyjskiej armii, komendant batalionu jeźrów stacjonujących w pobliżu Soplicowa, okaz łotra i tchórza. Podejrzany o kradzież kasy pułkowej. Najeżdża na Soplicowo, wykorzystując zajazd jako okazję do osobistych porachunków – zemsty za wyrzucenie z balu; znęca się nad pokonanymi, zachowuje się obcesowo i bez szacunku wobec kobiet. Mówi prostackim językiem, pełnym wyzwisk i gróźb. Ginie z ręki Gerwazego.
- ▶ **Kapitan Nikita Ryków** – Rosjanin, służbista, porządny człowiek. Lubi i ceni Polaków. Sędzia zaprasza go na ucztę. Podczas zajazdu stara się hamować majora Płuta, jest zwolennikiem pokojowego rozwiązania sytuacji, próbuje nie dopuścić do rozlewu krwi.

Pewniak na teście

Pewniak na teście

W utworze pojawiają się też trzy ważne postaci historyczne:

- ▶ **Generał Jan Henryk Dąbrowski** – twórca Legionów Polskich we Włoszech. Najpierw słyszymy o nim w opowieściach bohaterów, jest postacią oczekiwaną na Litwie z niecierpliwością. Potem pojawia się wraz z legionistami w Soplicowie, bierze udział w uczcie zaręczynowej Tadeusza i Zosi.
- ▶ **Generał Karol Kniaziewicz** – jest dowódcą dywizji w armii Księstwa Warszawskiego, utworzonego decyzją Napoleona. Bierze udział w uczcie zaręczynowej Tadeusza i Zosi, dostaje w prezencie od Gerwazego jego miecz Scyzoryk, gdyż jako jedyny ma dostatecznie dużo siły, by go podnieść.
- ▶ **Napoleon Bonaparte** – cesarz Francuzów, nie występuje fizycznie w *Panu Tadeuszu*, ale bohaterowie często o nim mówią. Stanowi symbol nadziei niepodległościowych Polaków, a jednocześnie przynosi realną szansę na odzyskanie niepodległości.

Plan wydarzeń

1. Przyjazd Tadeusza do Soplicowa.
2. Spotkanie z domownikami i zaproszonymi gośćmi, nawiązanie flirtu z Telimeną.
3. Opowiadanie przez Gerwazego o historii zamku Horeszków Hrabiemu (krewnemu rodu).
4. Rozrywki gości i domowników: polowanie oraz grzybobranie.
5. Zauroczenie Tadeusza Zosią.
6. Polowanie na niedźwiedzia, triumfalny koncert Wojskiego.
7. Kłótnia Hrabiego z Sędzią, odnowienie dawnego sporu między rodami.
8. Namówienie przez Gerwazego szlachty zaściankowej do napaści na dwór Sopliców.
9. Kłopoty sercowe Tadeusza i Telimeny.
10. Zajazd Hrabiego wraz z Gerwazym i okoliczną szlachtą na Soplicowo.
11. Napad Moskali, pomoc księdza Robaka, bitwa między szlachtą a Rosjanami.
12. Ostatnia spowiedź Jacka Soplicy, ukrywającego się pod nazwiskiem księdza Robaka.
13. Przyjazd wojsk polskich z generałem Dąbrowskim do Soplicowa.
14. Publiczna rehabilitacja pośmiertna Jacka Soplicy.
15. Zaręczyny Tadeusza z Zosią, wspaniały koncert Jankiela.

Krótkie streszczenie

Tadeusz powraca do Soplicowa ze szkół w Wilnie. Z lubością ogląda rodzinne, patriotyczne pamiątki, spotyka piękną nieznajomą i wchodzi w atmosferę tradycyjnego, szlacheckiego domu z jego porządkiem i obyczajami. Wikła się w romans z kokietującą go Telimeną, biorąc ją za nieznajomą widzianą rankiem. Sędziego Soplicę odwiedza tajemniczy bernardyn Robak – emisariusz. Następnego dnia goście Sędziego wyruszają na polowanie, w którym ma uczestniczyć również Hrabia; ten jednak, spóźniony, wysłuchuje opowiedanej przez Gerwazego historii zamku Horeszków. Opowieść nie jest obiektywna, ponieważ Gerwazy szczerze nienawidzi Sopliców. Opowiada o ucztach wyprawianych przez Stolnika, o jego kontaktach z Jackiem Soplicą, cieszącym się wielkim autorytetem wśród szlachty, któremu jednak odmówił ręki swojej córki, Ewy. Wzburzony Soplica, powodowany gwałtownymi emocjami, zabił Stolnika podczas napadu Rosjan na zamek. Jacek został uznany

Pewniak na teście

Mały Książę przekazał narratorowi, że dzięki niemu wszystkie gwiazdy będą mu przypominały o nim. Dla narratora gwiazdy nie będą tylko punkcikami czy drogowskazem, będą się do niego śmiały, ponieważ na jednej z nich będzie chłopiec i też będzie się śmiał. To prezent, jaki Mały Książę dał narratorowi.

Chłopiec poprosił, żeby pilot odszedł, żeby nie widział, jak Książę cierpi. Bał się też, że wąż może i jego ukąsić. Starał się go przekonać, że musi porzucić ciało, które jest za ciężkie, i nie chce, by Narrator myślał, że jest martwy, ponieważ to nie będzie prawdą.

Potem Mały Książę zrobił krok i u jego stóp pojawił się żółty wąż. Chłopiec nie krzyknął, jedynie osunął się powoli na miękką piasek.

Rozdział XXVII (streszczenie rozdziału)

Minęło sześć lat od przedstawionych w książce wydarzeń. Nikomu wcześniej narrator o nich nie opowiadał. Po tych zdarzeniach, gdy znaleziono go na pustyni, był bardzo smutny, ale tłumaczył to zmęczeniem.

Pocieszył się po stracie Małego Księcia. Był przekonany, że chłopiec dotarł na swoją planetę, ponieważ, gdy nazajutrz wrócił w miejsce ukąszenia Małego Księcia przez węża, nie było tam już ciała. Zmartwił się jednak, uświadomił sobie bowiem, że nie narysował rzemyka do kagańca i baranek może zjeść różę. Uspokajał się, myśląc, że Mały Książę z pewnością pilnuje baranka i róży. Narrator często rozważa, czy baranek zjadł różę, czy też nie, a w zależności od odpowiedzi wszystko we wszechświecie się zmienia.

Pewniak na teście

Narrator prosi czytelników, którzy znajdują się kiedykolwiek na pustyni i staną pod gwiazdą, a obok pojawi się mały chłopiec z jasnymi włosami, aby napisali mu, że Mały Książę wrócił.

► Ilustracja: Katarzyna Biedroń

Problematyka

Czego dowiedział się Mały Książę podczas podróży?

Pewniak na teście

ASTEROIDA 325 – PLANETA KRÓLA	
Zachowanie spotkanego mieszkańca	Król cieszy się z odwiedzin, bo wreszcie może komuś wydawać rozkazy . Chcąc zachować autorytet władzy, wymaga tego, co w danej chwili może być spełnione: rozkazuje Małemu Księciu ziewać, ponieważ ten akurat ze zmęczenia nie może ziewania opanować. Król jest tak zajęty panowaniem, że nawet brak podwładnych nie przeszkadza mu w sprawowaniu rządów.
Postać symboliczna	Król – symbol pragnienia nieograniczonej władzy.
Wniosek z pobytu na planecie	Niektóre osoby lubią mieć władzę i zajmować wysokie stanowiska. Rozkazują innym, nawet jeśli ich władza jest tylko pozorna. Król tłumaczy Małemu Księciu, że <i>Nie można rozkazać komuś czegoś, czego ten ktoś nie jest w stanie zrobić (...)</i> Władza opiera się na rozsądku , oraz że najtrudniej sądzić samego siebie . Mały Książę opuszczając planetę myśli, że „dorośli są naprawdę dziwni”.
ASTEROIDA 326 – PLANETA PRÓŻNEGO	
Zachowanie spotkanego mieszkańca	Próżny wszystkich przybyszów traktuje jako swoich wielbicieli, wciąż czeka na oklaski i wyrazy podziwu. Prosi o to także Małego Księcia. Mimo że jest sam na planecie, uważa się za najpiękniejszego, najlepiej ubranego, najbogatszego i najmądrzejszego.
Postać symboliczna	Próżny – symbol próżności.
Wniosek z pobytu na planecie	Celem i istotą życia niektórych ludzi jest to, by ich uwielbiano i podziwiano. Uwagę mają skupioną wyłącznie na sobie. Mały Książę zauważa również, że Próżni słyszą jedynie pochlebstwa . Mały Książę kolejny raz przyznał, że dorośli są dziwni.
ASTEROIDA 327 – PLANETA PIJAKA	
Zachowanie spotkanego mieszkańca	Pijak milczy, chce się ukryć przed przybywającymi na jego planetę, gdyż wstydzi się swojego nałogu , ale jednocześnie nie potrafi się go pozbyć. Upija się, bo chce zapomnieć o swoim wstydzie spowodowanym tym, że pije alkohol.
Postać symboliczna	Pijak – symbol wszelkich uzależnień, zniewolenia i braku panowania nad sobą.
Wniosek z pobytu na planecie	Niektórzy ludzie potrzebują tylko alkoholu – drugi człowiek nie jest im potrzebny. Jeśli nawet chcą zerwać z nałogiem, nie potrafią tego zrobić. Są całkiem bezradni. Największa pułapka dorosłych to nałogi . Mały Książę ocenia dorosłych jako bardzo dziwnych.

▲ Leon Wyczółkowski, *Alina*, 1880

się w chacie wdowy, a duszki służące Goplanie podpowiadają mu pomysł konkursu w zbieraniu malin, aby okazało się, która z dziewcząt zostanie żoną hrabiego. Balladyna, zazdrosna o zbiory siostry, zabija Alinę, a na jej czole ukazuje się znamię w postaci krwawej plamy.

Balladyna zostaje żoną Kirkora, źle odnosi się do matki, stara się usunąć znamię.

Goplana przemienia Grabca w króla dzwonkowego, wkłada mu na głowę koronę Lecha – symbol władzy – i wysy-

ła go na ucztę do zamku Kirkora. Balladyna wyrzuca matkę z zamku w czasie burzy, piorun oślepia staruszkę. Grabiec zostaje zamordowany przez Balladynę, która chce zdobyć koronę. Goplana przerażona następstwem swoich działań odlatuje na północ z żurawiami. Kirkor walczy o odzyskanie władzy przez prawowitego władcę – Popiela III. Tymczasem Pustelnik zostaje skrycie zamordowany, Balladyna ze swym pomocnikiem i kochankiem – Fon Kostrynem – chcą usunąć z drogi do władzy każdą przeszkodę. Fon Kostryń zabija hrabiego Kirkora. Balladyna, chora z żądzły władzy, zabija Fon Kostryna.

Zgodnie z prawem nowa królowa musi osądzić morderców Aliny, Fon Kostryna i sprawców wszelkich zbrodni. Balladyna jest zmuszona wydać potrójny wyrok śmierci sama na siebie. Ginie od pioruna.

Streszczenie

Akt I

Scena I (streszczenie rozdziału)

Do chaty pustelnika położonej w lesie blisko jeziora Gopło przybywa Kirkor, by zasięgnąć rady w sprawie swojego przyszelego ożenku. Pustelnik słynie z niechęci do królów i królewskich dworów, upatruje w nich źródła wszelkiego zła i zbrodni. Wspomina, że sam był niegdyś władcą licznych narodu i nosił imię Popiel III. Którejś nocy najemnicy brata zamordowali troje jego dzieci. Wzburzony Kirkor zamierza udać się do Gniezna, by odzyskać koronę dla prawowitego władcy. Opowiada o krwawych rządach obecnego króla Popiela IV, o licznych plagach gnębiących naród. Pustelnik przyznaje, że to on winien jest wszystkich nieszczęść, gdyż, udając się na wygnanie, zabrał ze sobą cudowną koronę Lecha i ukrył ją w lesie. Korona ta ma szczególną moc, ponieważ jest prezentem od jednego z Trzech Królów powracających z Betlejem, gdzie bawił się nią malutki Jezus. Kirkor wyraża żal, że nie było go na Golgocie, by stanąć w obronie Chrystusa. Pustelnik radzi mu,

Pewniak na teście

Pewniak na teście

II.

Wiersze

Jan Kochanowski

1530–1584

Biografia

Pewniak na teście

Pewniak na teście

Pewniak na teście

Jan Kochanowski urodził się w Sycynie w 1530 r., zmarł w 1584 r. Studiował na Akademii Krakowskiej, a następnie był słuchaczem uniwersytetów w Królewcu i w Padwie oraz zdobywał wykształcenie dzięki podróżom po Europie. Około roku 1559 powrócił do kraju. Tutaj przebywał przez dziesięć lat kolejno na dworach Filipa Padniewskiego, Jana Firleja i biskupa Piotra Myszkowskiego. Po pewnym czasie otrzymał tytuł sekretarza królewskiego, ale około roku 1570 porzucił życie dworskie i osiadł w Czarnolesie. W 1575 r. ożenił się z Dorotą Podlodowską. W 1578 lub 1579 r. umarła mu córka Urszula, której stratę poeta bardzo boleśnie odczuł, wtedy też powstał wybitny i wyjątkowy na skalę europejską cykl *Treny*, który był osobistym wyznaniem cierpienia artysty. Za panowania Stefana Batorego ponownie zbliżył się do dworu królewskiego. Przyjaźnił się wówczas z wieloma wybitnymi i utalentowanymi ludźmi. Byli wśród nich: Andrzej Patrycy Nidecki, Piotr

Roizjusz i Łukasz Górnicki. Kochanowski posiadał rozległą wiedzę i dużą znajomość literatury antycznej, posługiwał się łaciną, greką i hebrajskim.

Jan Kochanowski pisał w okresie, który nazywamy Renesansem lub Odrodzeniem. Naczelną ideą tamtych czasów był humanizm. Zakładano, że ważne jest wszystko, co dotyczy człowieka. Słynne było wówczas hasło Terencjusza: *Człowiekiem jestem i nic, co ludzkie, nie jest mi obce*. Rozkwit Renesansu na dworach polskich, rozpowszechnianie się humanizmu sprawiły, że ludzie zmieniali tryb życia, lubiano się bawić, utrzymywano ożywione kontakty towarzyskie, często odbywały się uczyty i przyjęcia. Ta atmosfera wpłynęła również na literaturę, stała się inspiracją między innymi do powstania *Fraszek*. Jeszcze przed Janem Kochanowskim *Figliki* pisywał Mikołaj Rej, ale mistrzem tego gatunku stał się Jan z Czarnolasu. Jego twórczość zaliczamy do liryki, a najważniejszymi utworami, które stworzył, są cykle *fraszek*, *pieśni* i *trenów*.

▲ Władysław Łuszczkiewicz, *Jan Kochanowski w Czarnolesie czytający przekład Psalmów*, obraz olejny, 1864–1865

Czego chcesz od nas, Panie...

Pieśń ta jest jednym z pierwszych utworów Kochanowskiego napisanych w języku polskim. Powstała prawdopodobnie podczas pobytu poety we Francji. Została oznaczona jako XXV w zbiorze *Ksiąg Wtórych* i nosi również inny tytuł: *Hymn do Boga*. **Nadawcą w utworze jest człowiek** – jeden z wielu, podmiot zbiorowy, wskazany przez zaimek *nas*: *Czego chcesz od nas, Panie, za Twe hojne dary?* Wypowiedź to **opis Boga wszechobecnego, opiekuńczego, który okazał się Twórcą doskonałym Ziemi i wszechświata oraz opis jego dzieła**. Odbiorcą wypowiedzi jest Bóg, wskazany w apostrofie do niego skierowanej. Poetycki obraz Stwórcy wskazuje na **Boga jako na rzemieślnika, architekta i budowniczego**: *Tyś niebo zbudował / I złotymi gwiazdami ślicznieś uhaftował; Tyś fundament założył nieobeszłej ziemi (...)*.

Z powyższych fragmentów można wywnioskować, że **poeta posłużył się antropomorfizacją i nadał Stwórcy cechy właściwe człowiekowi**. Nadawca w *Hymnie*

Plan wydarzeń

1. Nocne spotkanie kochanków.
2. Prośby i pytania strzelca.
3. Tajemniczość dziewczyny.
4. Żądanie przysięgi wierności.
5. Zobowiązanie strzelca do stałości w uczuciach.
6. Rozstanie zakochanych i przygoda strzelca:
  - a) wędrówka brzegiem Świtezi,
  - b) cudowny widok – Świtezianka,
  - c) prośby i namowy do zdrady,
  - d) złamanie przysięgi wierności.
7. Kara.

Streszczenie

Brzegiem Świtezi, przy blasku księżyca, przechadza się para. Każdej nocy o stałej porze spotykają się pod modrzewiem. Młodzieniec jest strzelcem w lesie, nie wiadomo natomiast, kim jest dziewczyna. Pojawia się niespodziewanie i znika jak nocny ogień. Chłopak pyta dziewczynę o jej dom i rodziców, proponuje wspólne życie w jego chacie. Dziewczyna wzbrania się, przywołuje słowa ojca, który przestrzegł ją przed męską niestałością. Strzelec klęka i przy blasku księżyca składa przysięgę wierności. Nieznajoma przestrzega, że naruszenie obietnicy ściągnie na jego duszę okrutną karę, i znika w lesie. Próżno młodzieniec biega i woła. Nagle z wód jeziora wychodzi nimfa niezwykłej urody. Wabi strzelca cudnym głosem, obiecuje wspaniałe, wspólne życie w wodach Świtezi. Fale jeziora nęcą i przyzywają, obmywają stopy chłopaka, który zapomina o złożonej niedawno obietnicy i rusza po tafli jeziora. Wtedy okazuje się, że nimfa to dziewczyna z lasu. Z ballady płynie morał, że za złamanie przysięgi trzeba ponieść surową karę – młodzieniec ginie w otchłani jeziora. Od tej pory przy blasku księżyca pojawiają się dwa cienie: pięknej dziewczyny pływającej po jeziorze i płaczącego pod modrzewiem młodzieńca.

Pewniak na teście

Problematyka

Motywy ludowe w *Świteziance*

W tej balladzie znalazła potwierdzenie **ludowa prawda: za przewinienie człowieka zawsze spotka zasłużona kara**. Ten, kto złożył przysięgę, musi jej dotrzymać za wszelką cenę:

(...) *kto przysięgę naruszy,
Ach, biada jemu, za życia biada!
I biada jego złej duszy!*

Człowiek, który złamał przysięgę, jest przedstawiony jako zły, nieuczciwy. Strzelca spotyka w balladzie okrutna kara. Jego dusza zostaje umieszczona w drzewie i tu musi pokutować za swoją winę.

Mickiewicz wielokrotnie słyszał **ludowe opowieści o nimfach wodnych**, zamieszkujących jezioro Świtez. Wierzyli w nie mieszkańcy tamtejszych okolic, a tajemnicze mieszkanki jeziora nazywali świteziankami. Świtezianka jest podobna do syreny.

Na podstawie tych opowieści poeta stworzył postać w balladzie.

Analiza ballady

Ballada jest zbudowana z 38 czterowersowych strof o rymach krzyżowych: *młody – wody, dziewica – księżycyca*. Wersy liczą po osiem lub dziesięć sylab.

▲ Charles-Amable Lenoir, *A Nymph In The Forest*, olej na płótnie, 1895

Środki artystyczne

NAZWA	CYTAT	FUNKCJA
epitety	<i>sinej Świtezi wody, dziką (...)</i> drogą, <i>Ziemia grząska, błędny krok, niesłychane zjawiska, surowa ziemia</i>	wszystkie epitety służą stworzeniu nastroju grozy i niesamowitości
porównania	<i>Jak upiór błędzisz</i>	stworzenie odpowiedniego nastroju
onomatopeje (wyrazy dźwiękonaśladowcze)	<i>Cisza wokoło, tylko pod nogą / Zwiędła szeleszcze gałązka, wiatr zaszumił po gęstym lesie, wietrzyk świsnął, A wicher szumi po gęstym lesie</i>	wykreowanie odpowiedniej, „muzycznej” przestrzeni, w której pełno dźwięków i tajemniczych odgłosów; to sygnał, że przyroda żyje, jest świadkiem wydarzeń

Kolejnym środkiem stylistycznym są **onomatopeje**, czyli wyrazy dźwiękonaśladowcze, np. *szum, szelest, cicho*. Charakterystyczną cechą ballady są **stałe**,

Radość pisania

Tematem wiersza są **rozważania o sztuce poetyckiej**, dlatego ten wiersz należy do utworów autotematycznych. Podmiot liryczny występuje jako **poeta, twórca, który powołał do istnienia obraz sarny, czyli jest kreatorem**. On rządzi losem sarny, od niego zależy jej „być albo nie być”. W obrębie stworzonego przez siebie świata artysta może włączyć czas: *Na zawsze, jeśli każe, nic się tu nie stanie. Ma możliwość utrwalania*, może stworzyć dzieła nieśmiertelne (*Zemsta ręki śmiertelnej*). Wiersz można rozumieć jako **wyraz zachwytu nad możliwościami kreatywnymi twórcy**, a jednocześnie jako zadumę nad znikomością człowieka, który mimo swojej małości może stworzyć rzeczy wielkie i wieczne.

Wiersz jest przykładem **liryki pośredniej**, zawiera wiele środków stylistycznych w postaci ciągu metafor i jednego porównania, obrazujących możliwości poety wobec tworzonych światów. Poetka posłużyła się także tak charakterystycznym dla niej paradoksem – boskie możliwości poety odnoszą się tylko do znaków pisarskich, słów, papierowego świata. Ma nieregularną budowę.

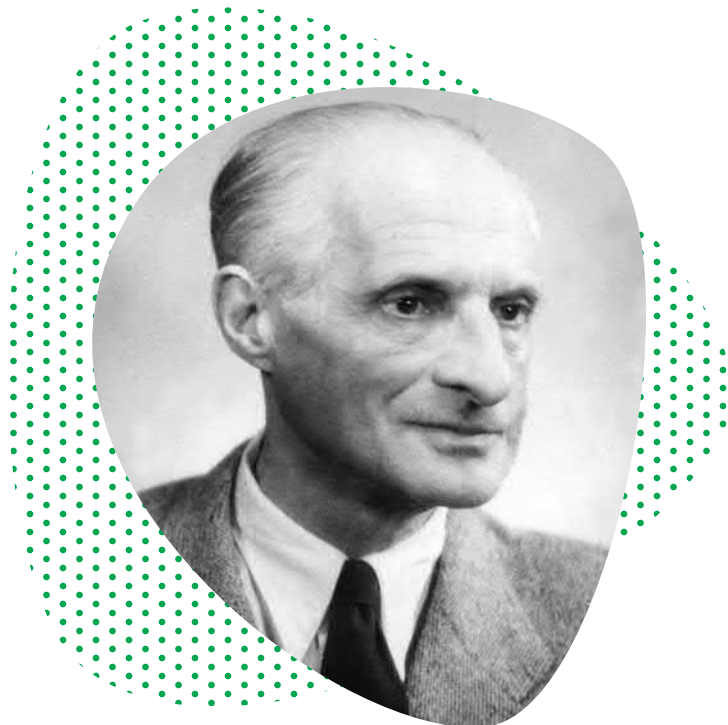
sem – boskie możliwości poety odnoszą się tylko do znaków pisarskich, słów, papierowego świata. Ma nieregularną budowę.

▲ Ángel Zárraga, *The Poetess*, olej na płótnie, 1917

ZAPAMIĘTAJ

Paradoks – twierdzenie zaskakujące, sprzeczne z przyjętym powszechnie mniemaniem.

Julian Tuwim

1894–1953

Biografia

Julian Tuwim urodził się **13 IX 1894 r.** w Łodzi. Studiował prawo i filozofię na Uniwersytecie Warszawskim. W czasie studiów współpracował z czasopismami „Skamander”, „Wiadomości Literackie”, „Cyrulik Warszawski”. Był założycielem warszawskiego kabaretu „Pikador”. Należał do grupy poetyckiej Skamander.

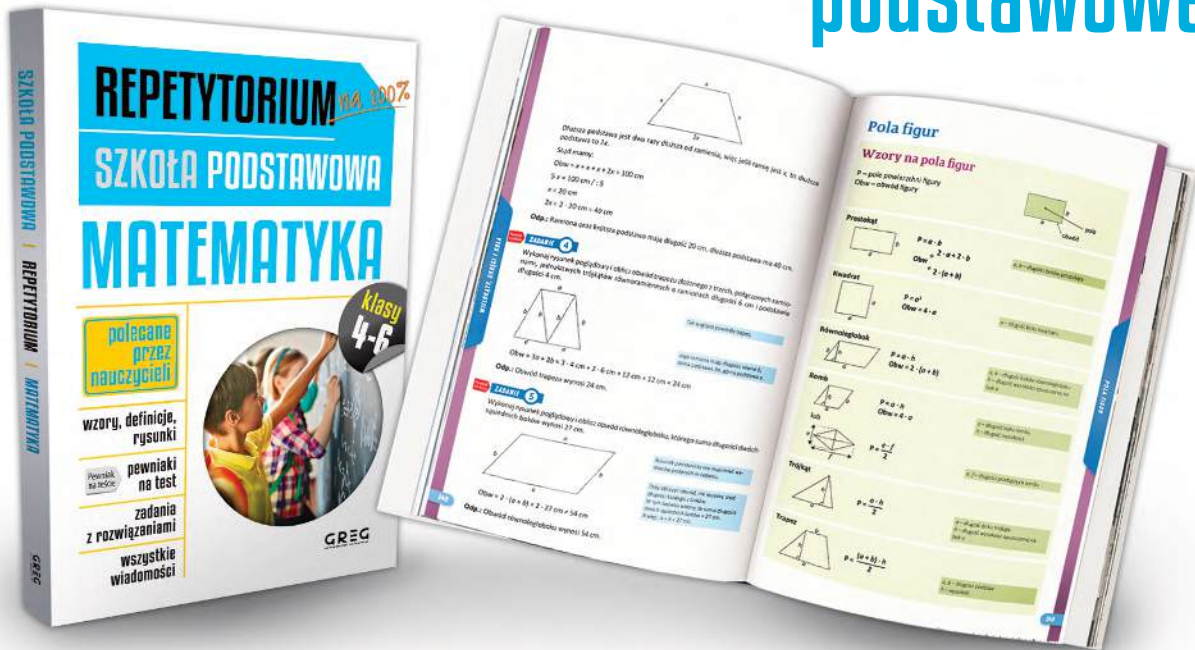
Po wybuchu II wojny światowej Tuwim wyjechał do Francji, następnie do Brazylii. Przez pięć lat przebywał w Nowym Jorku. Powrócił do kraju w 1946 r.

Wydął wiele tomików poezji: *Czyhanie na Boga*, *Biblia cygańska*, *Treść gorejąca*, *Sokrates tańczący*. Dzieciom znany jest jako autor takich wierszy jak: *Lokomotywa*, *Zosia Samosia*, *Słoń Trąbalski*.

Poeta zmarł **27 XII 1953 r.** w Zakopanem.

▲ Władysław Miernicki, *Julian Tuwim*,
fotografia, przed 1950

Najlepsze REPETYTORIA do szkoły podstawowej!

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
MATEMATYKA

klasy 1-3

polecane przez nauczycieli

wzory, definicje, rysunki
 powtórki na test
 zadania z rozwiązaniami
 osiągniesz najwyższy wynik

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
JĘZYK POLSKI

klasy 4-6

polecane przez nauczycieli

zmniejszenie wszystkich lektur
 powtórki na test
 wiadomości i język, gramatyka
 wszystkie informacje

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
JĘZYK POLSKI

klasy 7-8

polecane przez nauczycieli

zmniejszenie wszystkich lektur
 powtórki na test
 wszystkie wiadomości
 osiągniesz najwyższy wynik

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
JĘZYK ANGIELSKI

polecane przez nauczycieli

zadania z nagraniami
 wypracowano wszystkie słownictwo
 klasek odpowiedzi do zadań
 osiągniesz najwyższy wynik

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
CHEMIA

polecane przez nauczycieli

wszystkie wiadomości
 powtórki na test
 wzory, reakcje, tabele
 zadania z rozwiązaniami

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
HISTORIA

klasy 4-6

polecane przez nauczycieli

wszystkie wiadomości
 powtórki na test
 mapy, tabele, zestawienia
 osiągniesz najwyższy wynik

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
HISTORIA

klasy 7-8

polecane przez nauczycieli

wszystkie wiadomości
 powtórki na test
 mapy, tabele, schematy
 osiągniesz najwyższy wynik

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
WIEDZA O SPOŁECZEŃSTWIE

polecane przez nauczycieli

komplet wiadomości
 powtórki na test
 osiągniesz najwyższy wynik
 tabele, schematy

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
BIOLOGIA

polecane przez nauczycieli

wszystkie informacje
 powtórki na test
 osiągniesz najwyższy wynik
 zdjęcia, rysunki, schematy

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
FIZYKA

polecane przez nauczycieli

wzory, definicje, teoria
 powtórki na test
 osiągniesz najwyższy wynik
 zadania z rozwiązaniami

GREG

REPETYTORIUM na 100%
SZKOŁA PODSTAWOWA
GEOGRAFIA

polecane przez nauczycieli

wszystkie informacje
 powtórki na test
 osiągniesz najwyższy wynik
 zdjęcia, mapy, schematy

GREG

Inni wydawcy zgadują, czego trzeba się nauczyć –
my wiemy, o co zapytają nauczyciele!

EGZAMIN *na 100%* ÓSMOKLASISTY REPETYTORIUM

GRĘG
WYDAWNICTWO

EGZAMIN *na 100%* ÓSMOKLASISTY ARKUSZE

Kompletny zestaw na egzamin ósmoklasisty!

Szybko i pewnie do celu!

**Znamy pytania na test
i mamy na nie odpowiedzi!**

Wszystkie najważniejsze informacje o lekturach w klasach 7-8 szkoły podstawowej zebrane w jednym miejscu!

Leksykon lektur i wierszy obejmuje **szczegółowe opracowania lektur obowiązkowych**. Książka zawiera biografie autorów, streszczenia treści dzieł, plany wydarzeń, charakterystyki bohaterów oraz omówienie problematyki.

Znaczniki „**Pewniak na teście**” wskazują **najważniejsze informacje i podpowiadają, na co warto zwrócić szczególną uwagę**. Dodatkowo definicje trudniejszych pojęć zostały ujęte w ramki, a całość została opatrzona **kolorowymi zdjęciami, ilustracjami i reprodukcjami dzieł sztuki**, które nie tylko zobrazują treść lektury, ale ułatwią zapamiętywanie i tworzenie siatek skojarzeń, a zatem – ekspresową naukę!

Dzięki nim uczniowie poznają konteksty kulturowe, a wszystko to będzie **nieocenione podczas codziennej nauki oraz powtórek do egzaminu ósmoklasisty!**

Lektury Grega. Zaufaj sprawdzonej marce!

Najnowsze wydania zawierają **odpowiedzi na pytania z podręczników i testów**.

Pełnej oferty szukaj w najlepszych księgarniach.

GREG
WYDAWNICTWO

Wydawnictwo GREG
ul. Klasztorna 2B ■ 31-979 Kraków
www.greg.pl

ISBN 978-83-8186-098-7

9 788381 860987